

پیکر حبه زندگی

بر اساس زندگی
شهید ستوان یکم علی احمدلو

ثریا منصور بیگی

مؤسسه فرهنگی هنری و انتشارات سوره سبز |

تهران - ۱۴۰۲

مؤسسه فرهنگی هنری و انتشارات سوره سبز
ناشر برگزیده و برتر فرهنگ و ادب ایرانی

نویسنده:

ثریا منصور بیگی

ویراستار علمی:

دکتر محسن صادق نیا

ویراستار ادبی: سید حمید رهنما

صفحه آرا: علی رضا شبان

نمونه خوان: شیمیا دنیا دار رستمی

ناظر چاپ: جواد رفیعی راد

نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۲

شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه

قیمت: ۱۸۰۰۰۰ تومان

مرکز پخش: تهران - خیابان ولی عصر (عج) -
نرسیده به تقاطع خیابان شهید بهشتی - خیابان
عبادی - شماره ۱۵ - ط ۳ - واحد ۶. مؤسسه فرهنگی
هنری و انتشارات سوره سبز (معاونت بازرگانی)
تلفن: ۲ - ۸۸۱۰۴۴۳۰ - ۰۲۱ و ۰۹۱۲۵۱۳۱۲۶۸

کلیه حقوق © اعم از نسخه برداری و ... محفوظ است.
نقل و چاپ بخش هایی از متن با ذکر منبع آزاد است.

پیکره سبز

پراساس زندگی
شهید ستوان یکم
علی احمدلو

تهران: مؤسسه فرهنگی هنری
و انتشارات سوره سبز
۲ - ۵۱ - ۷۰۰۳ - ۶۲۲ - ۹۷۸
سرگذشت نامه - خاطرات
ارتش جمهوری اسلامی ایران
Dsr ۸۰۷۵ / ض ۳۷ چ ۹
۱۴۰۲
۲۷۷۷۴۸۰.۸ / ۶۲/۳

مقدمه

جهاد، دفاع از حریم ولایت و شهادت از ارکان مهم اسلام و حکومت اسلامی بوده و از ابتدای اسلام همیشه حائز اهمیت بسیار بوده است. اهمیت جهاد در اسلام به حدی است که در بسیاری از موارد، ارزش اعمال نیک و پاداش آن با پاداش و عظمت جهاد، مقایسه و سنجیده می‌شود. بیشتر متفکران علوم انسانی در دوران معاصر، به ویژه در مغرب زمین، آن چنان که اهمیت این پدیده الهی اقتضا می‌کند، آن را مورد توجه قرار نداده‌اند. اهمیت پدیده شهادت در درجه‌ای است که اگر در تاریخ بشری جز یک شهید وجود نداشت، برای اثبات آهنگی عالی عالم هستی که بیان‌کننده هدف اعلای حیات است، کافی بود؛ چه رسد به اینکه در طول تاریخ، ده‌ها و بلکه صدها هزار شهید وجود دارد که با اعتلا بخشیدن و تکمیل شخصیت خود در دفاع از انسانیت و ارزش‌های آن، از زندگی طبیعی، چشم پوشیدند و به حیات حقیقی نائل شدند.

شهادت، پایان دادن به جریان حیات که در متن طبیعت، مطلوب مطلق است، در کمال هشیاری و آزادی و در راه دفاع از ارزش‌ها و حیات حقیقی

افراد جامعه است. مسلم است که امتیازها و عظمت‌های زندگی، بیش از حد شمارش‌های معمول است و انسان آگاه با از دست دادن هر یک از این امتیازها و عظمت‌ها، در حقیقت، جهانی را از دست می‌دهد، زیرا هر یک از آن‌ها به تنهایی می‌تواند هدفی برای زندگی و توجیه‌کننده آن باشد.

کتاب‌ها و آثار شهدا رایحه‌هایی هستند از بوستان معطر مردان مردی که بارها بر مسیر به انحراف‌رفته بشریت، طریق جدیدی گشودند و خطی سرخ و ماندگار را برای گم‌نشدن‌ها و نیفتادن در انحراف‌ها نشانه‌گذاری کردند. این کتاب‌ها که با همت افراد لمس‌کننده آن بوستان و استشمام‌کننده آن رایحه‌ها به تحریر درآمده‌اند، ذره‌هایی هستند از حقیقت آن دنیای نادیده در نیمه‌های تاریک شب، سرگذشت مردان پاره‌پاره و تکه‌های بر زمین فرش شده، غنچه‌های آویزان بر بلندای سیم خاردارها، سرگذشت بی‌دست‌وپاها و سرگذشت چشم‌های بر خاک افتاده.

برای نگارش دفتر خون و کتاب شهادت این رزمندگان علوی منش، حسینی خوی، کربلایی سیره و فاطمی‌شعار، باید قلم را در سرخی خون شهادت زد و تصویری از ایمان‌های مجسم‌کشید تا در حافظه تاریخ بماند و در یاد زمان جاودان شود.

سرتیپ دکتر کیومرث حیدری

فرمانده نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران

سخن ناشر

چهل سال پیش... انگار همین دیروز بود که صدای ناسازی، زندگی را برهم زد. صدای ناهنجاری که خواب کودکانمان را در آغوش مادران ترس دیده برآشفست. به یاد صحنه‌های غریب زندگی در جشن مهرگانِ خرمشهر در جنگ و کوچ اجباری هم‌وطنانمان از آبادان سرسبز. وقتی نخستین روز مهر ۱۳۵۹ با صدای جنگ، چشم باز کردیم، جز آتش و دود، خاک و خون و گودال‌هایی که همسایگان بی‌گناه را در خودش می‌بلعید، چه دیدیم؟

بسیاری پس از سال‌ها به نزدیکی پل خرمشهر که رسیدند، ساعت‌ها میان خانه‌های ویران و بی‌پلاک و کوچه‌ها و خیابان‌های شهر سرگردان ماندند. خیلی‌ها نتوانستند خانه‌هایشان را پیدا کنند؛ هیچ نشانه‌ای نبود. روی تلی از ویرانه‌ها، ناامیدانه به دنبال اثر و نشانه‌ای می‌گشتند. از آن کوچه‌ها و خیابان‌ها با خانه‌ها و مغازه‌های کوچک و بزرگ که روزگاری بانگ زندگی را با خود داشتند، تنها ویرانه‌هایی مانده بود خاموش.

چقدر به آن دیوارها خیره ماندند!

راستی چه کسانی دیوارها را از دشمنی‌ها پاک کرده بودند؟ جنگ یک تابلوی نقاشی سیاه و سفید است که سپیدی حضور مردان و زنان صبور و نستوه در میان سیاهی‌های درد و رنج آن، صحنه‌هایش را به تصویر می‌کشد. سهم بزرگی از سپیدی این تابلوی عظیم به مردان و زنان غیوری از جنس صیاد شیرازی، کاظمی، بابایی، هداوند میرزایی، همت، آشناسان و... تعلق دارد که همچون کوه، سینه‌های مالا مال از عشق به خدا و میهن را در برابر توفان جنگ سپر کردند و زخم‌های کین دشمنان را چون نوش به جان خریدند و با شهادتشان از خودگذشتگی را معنی کردند. آنان که آسیمه سر رهسپار وادی نور شدند و در این طریق از اینکه اجسام خاکی‌شان در تجلی انوار حق متلاشی شود، تردیدی به دل راه ندادند. اکنون تنها نامی از آن‌ها خیابان، کوچه‌ها و بزرگراه‌هایمان را که از همه آن‌ها به دنبال روزمرگی شتابان می‌گذریم، آذین کرده است، آن هم اگر!

ما که نمی‌خواهیم فراموش‌شان کنیم، رسالتی به قدر بضاعتمان بر دوش خود گذاشته‌ایم. باشد تا این نسل به اصطلاح خودشان «سوخته» آگاه شوند از تفاوت دیروز و امروزشان؛ دیروزی که دیگر نیست و امروزی که می‌شود دید و فهمید تا دنیایی را که دیگر هدف، دفاع، اندیشه و رنج‌های انسانی برایش مضحک، مرده و بی‌معنا است.

نمی‌خواهیم تلنگر بیداری باشیم و قصد تحمیل هیچ تفکری را نیز به جامعه نداریم. تنها تعریفی است از «هست»‌هایی که مظلومانه زیر پوست عجیب و غریب زندگی امروز پنهان مانده‌اند.

«سوره سبز» با اقتدا به روان پاک شاهدان هشت سال دفاع مقدس و تحیت و احترام به صبوری و سکوت مردانه جانبازان و آزادگان بزرگوار که اینک پشت خاکریزهای «درد» سنگر گرفته‌اند، ضمن تقدیر از حمایت‌های

امیر سرتیپ دکتر کیومرث حیدری (فرماندهی ولایی و اندیشمند نیروی زمینی محوری ارتش جمهوری اسلامی ایران)، از زحمات نویسنده ارجمند و همه بزرگوارانی که در تهیه این اثر ارزشمند زحمت خالصانه کشیده‌اند، قدردانی می‌نماید.

دکتر محسن صادق‌نیا